

משה הלך עכשיו (צהרים) לנציב - ונדמה לי שיש צורך

שהממשלה בלונדון תכריז שמהומות לא ישנו את המדיניות שלה

ויתנו הוראות לנציב להודיע זאת גם מצדו.

12.40. מרמינסקי מטלפן: נתקבלה טלגרמה מנ.י.

נוסד ועד משותף של כל הגושים הציוניים בנשיאות ווייז ומוכנים

לפעולה. סבורים שלא די בהשקטה. מחכים להוראות.

עניתי שאמש טלפנתי ללונדון סיכום המצב. היום

נעשה המצב יותר מתוח. המפלגות הערביות החליטו פה אחד לדחות

המשלחת ולהכריז שביחה כללית. יש סימני הכנות בירושלים

וחוששים ליום הששי.

לע"ע אין צורך בפעולה מדינית בחוץ, כי הממשלה

פה סבורה שהיא יכלה לשלוט במצב. גם אין צורך בקרן עזרה

לנגועי הפרעות. יש צורך בפעולה - לא ע"י הועד, אלא בעזרת

ווייז, לפעולה מיוחדת.

27.4.36

ב-6 לפברואר מינה הנציב ועדה לעבוד חוק הקרקע,

והועדה כבר הספיקה להציע:

(1) בקביעת המינימום ישתמשו במיון הקרקע לצרכי

מס הקרקע, והמינימום בכל סוג לא ישתנה לאחר שיקבע. אם

יחול שנוי בסוג (כלומר קרקע יוצבר מסוג לסוג) המינימום של

הסוג החדש יקבע באופן אבטומטי.

(2) לגבי קרקעות הדר יאחזו באמצעים להבטיח שמטעי

ההדר הם "genuine".

(3) החוק יחול גם על מכירות שנעשו ולא נגמרו לפני

הוצאת החוק, ויאחזו באמצעים לשמור על המוכר מהפרת חוזה.

(4) ענשים מיוחדים יחולו על מכירות בלתי רשומות.

(5) ירשו ליורש למכור נחלתו המפוררת ליורש שני.

(6) ירשו רכוז יחידות מחיה בגוש אחד. אם הממשלה

תראה צורך והרוב ידרוש תכריח הממשלה המיעוט לרכוז כזה.

(7) רצוי לאסור משכון יחידות מחיה. במשכנתות

קיימות לא יגעו. אבל יאסרו הפקעת היחידה עבור משכנתא.

(8) יותר להחכיר יחידה למספר שנים.

(9) אמצעי מחיה אחרים לא יִזְכוּ בעל קרקע למכור

יחידתו.

(10) לא יאסרו על חברות קרקעות שכבר רכשו.

(11) הנציב יורשה ^ליחידה כשיראה צורך בכך.

ב-9 לאפריל נתקיימה ישיבת הועדה (המזכיר הראשי,

היועץ המשפטי, הגזבר, יועץ ההשקאה, מנהל הקרקעות והמדידה).

- המועצה האכסקוטיבית ביום 11.4.36 דנה על אישור

בלתי לגליים. מ. הודיע מלפני 2 נובמבר 1933 יש כ-10,000

בלתי לגליים. מזכיר המדינה הבטיח שאלה לא יענשו. הבלתי
לגליים שאחר כך מספרם בערך 15,000, ועם "נכנסים" בלתי
לגליים הרי - 20,000. מלבד זאת יש כ-570 חיירים גרמנים
(יהודים) בארץ, שלא יתכן שישובו לגרמניה.

יש לדעת מ. שלוש אפשרויות:

(1) לא לעשות שום צעד לאשורם,

(2) לאשר 500 במסכת העליה הקרובה.

(3) To consider general legalisation as
part of proposals to be discussed for the revision
of immigration policy as a whole in a conference
held under official auspices with representative
Arab and Jewish participation.

הנציב החלים לא לעשות כלום עכשיו, ואם לחץ דעת

הקהל "יכריח" הממשלה לפעול בענין זה -

The preferable course would be to suggest that the
matter of legalising illegal settlers was one which
could only be determined in the light of a general
examination of immigration policy.

למצב בעבר הירדן.

הכנסה מקומית	הוצאה	תמיכת אנגליה	
253.749	305.272	65.528	1932/3
261.507	313.432	59.384	1933/4
276.258	337.023	60.000	1934/5
302.320	349.476	60.000	1935/6

לונדון רוצה להקטין את תמיכתה והיא מציעה לחמש השנים

רק 55.000 בתנאי שיקטינו ההוצאות ויצברו רוזבה.

חשובה לנ.מ. על טענות נמיר. יש כמיליון דונם

אדמות ממשלה. 57.000 נמסרו בחולה, 10.000 חולות מפרץ חיפה

נמסרו לקה"ק ואחרים, 36.000 בעתלית, כברה וקיסריה לפיקא,

70.000 לחברת האשלג, ועוד שטחים קטנים כ-2.000 ד. לאינטרסים

יהודים (ת"א ורא"ל ועוד).

כ-300.000 דונם בבית שאן תפוסים ע"י הטורנספריט

ע"פ חוזה גור מדנורה.

משנת 1934 ואילך ניתנו 580 סרטיפיקטים לסוכנות

היהודית בשביל סוג Q... (בע"מ). עכשיו אין צורך בסוג זה.

ביום 10 אפריל 1936 קיבל הנציב מברק מהצ"ח בדבר עליה

עובדת שבמחצית שנת אפריל - ספטמבר 1936. המברק מזכיר קומוניקציה

של תומס לסנל ווגוואד מיום ג' אחרון (תאריך המברק 10.4.36).

בחשבה לחזכיר ארטלן:

The settlement of Jews in T.J. is not facilitated by T.J. Governor encouraged by the Mandatory in existing circumstances.

30.4.36

הכיוון המדיני של הזקן הוא עכשיו ברור - כאשר נוסח היום במכתב לגרובמן: "בנוגע לשלוש הדרישות של הערבים: שלטון עצמי מקומי, הגבלה או הפסקה ending של עליה, הגבלה או הפסקה cessation של קרקע - יש לאחוז באמצעים לא מפני לחץ הערבים אלא מפני שהאמצעים כשהם לעצמם צודקים".

הוא מציע, איפוא: הגבלות במכירת קרקע שישאירו יחידת מחיה לבעלי קרקע זעירים. שמבלי שנוי המדיניות של "הקמת הבית הלאומי" נקטין את מספר העולים בשנת 1936, כי המספר של שנת 1935 הוא למעלה מיכולת הקליטה של הארץ. ולמען ספק את הדרישה השלישית של הערבים יקימו מועצה מחוקקת.

הערבים כועסים על דחית המועצה ומיחסים זאת - אולי בשגגה - להשפעה היהודית. זה הגדיל את הכעס על הציונות ומשום כך הופנה הכעס עכשיו נגד היהודים ולא נגד המשטרה כבשנת 1933. הוא קווה שהשקט ימשך עד שוב המשלחת ואילמלא הרציחות בדרך חול כרם ולמחרת היה וודאי השקט נמשך. כשעם פרצו יכל כל מקרה להביא לידי מעשי אלמות או נגד הממשלה או נגד הציונות. הפרעות excesses ביפו נעשו ע"י השכבות . / .